

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 18 februari 1937 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder till sockerbetsodlingens uppehållande.

Genom en den 5 februari 1937 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 79, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels besluta, att för tiden från och med den 1 mars 1937 till och med den 28 februari 1938 rätt att till riket införa socker (tulltaxenummer 119 och 120) med av Kungl. Maj:t stadgade undantag icke skall tillkomma annan än staten eller den, åt vilken Kungl. Maj:t överlåter sådan rätt;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att utfärda de närmare föreskrifter, som må erfordras för upprätthållande av nu angivna ensamrätt;

dels ock godkänna det såsom bilaga till nämnda protokoll fogade förslaget till kontrakt mellan staten och svenska sockerfabriksaktiebolaget.

Omförmälda förslag till kontrakt åtföljer detta betänkande såsom bilaga.

I sitt anförande till statsrådsprotokollet i ärendet har föredragande departementschefen till en början redogjort för nu tillämpade åtgärder till sockerbetsodlingens stödjande, för sockerbetsodlingen under år 1936, för löneförhållandena inom sockerbetsodlingen samt för läget å sockermarknaden. Härefter har departementschefen för egen del anfört:

»Av den redogörelse jag här lämnat torde framgå, att den svenska sockerbetsodlingen ej heller under 1937 torde komma att utan stöd från statsmakternas sida få en med hänsyn till arbetstillgång och folkförsörjning önskvärd omfattning. Den regleringsanordning, som tillämpats under de senaste åren och härvid visat sig ändamålsenlig, synes därför böra givas förlängd giltighet. Den inhemska sockerindustrien har under 1936 undergått förändring så tillvida, att mellersta Sveriges sockerfabriksaktiebolag uppgått i svenska sockerfabriksaktiebolaget. För ernående av överenskommelse rörande prissättning m. m. å 1937 års skörd hava förhandlingar ägt rum med sistnämnda bolag, varvid jämväl representanter för betodlarna beretts tillfälle att framföra sina synpunkter. Förhandlingarna hava resulterat i, att bolaget godkänt ett förslag till avtal enligt i princip samma grunder som de nu gällande.

Såsom nämnts i det föregående medför det nya kollektivavtalet angående

betarbetarlönerna en viss ökning av dessa. Helackordet per tunnland kommer sålunda att uppgå till i avjämnat tal 133 kronor, därav för sommarskötsel med fyra arbetsmoment 65 kronor och för upptagning 68 kronor. I samband härmed hava genomförts vissa ändringar i bestämmelserna rörande ersättningens storlek, därest sommarskötseln skulle omfatta mindre antal arbetsmoment än fyra. I stort sett innebär avtalet härutinnan, att ackordet för sommarskötseln skall minskas med i runt tal 5 kronor, om någon hackning ej sker före gallringen, och med, likaledes i runt tal, 11 kronor, om någon tredje hackning ej påfordras. I enlighet med de principer, som statsmakterna under senare år tillämpat, torde ändringar, motsvarande de i kollektivavtalet sålunda vidtagna, böra ske i den förbindelse, betodlare i Skåne, Östergötland eller Västergötland vid tecknande eller övertagande av betodlingskontrakt skall överlämna till statens sockernämnd. För betodlare i övriga delar av landet böra ersättningsbestämmelserna i sagda förbindelse likaledes jämkas under hänsynstagande till att det inbördes förhållandet mellan betarbetarlönernas storlek i olika landsdelar såvitt möjligt lämnas orubbat. Med beaktande härav torde betodlare utanför Skåne, som tecknar betodlingskontrakt med råsockerfabrik i Skåne eller Blekinge, böra betala för sommarskötsel med fyra arbetsmoment 61 kronor, för upptagning 62 kronor och i helackord per tunnland alltså 123 kronor. Bortfaller hackningen före gallringen, skall ackordet minskas med 5 kronor, och företages ej någon tredje hackning, skall minskning ske med 9 kronor. Betodlare, som tecknar kontrakt med Roma eller Mörbylånga råsockerfabrik, bör betala för sommarskötsel med fyra arbetsmoment 63 kronor, för upptagning 58 kronor och i helackord alltså 121 kronor per tunnland. Minskningen, om första respektive tredje hackningen bortfaller, bör här fastställas till respektive 5 och 10 kronor.

I övrigt torde ej böra vidtagas någon annan ändring i betodlarnas nyssnämnda förbindelser än att — på grund av ett uttalande från statens sockernämnd angående önskvärdheten av att för betarbetarna möjliggöra att utan omgång erhålla erforderliga uppgifter för kontroll av dem tillkommande kvantitetstillägg — i förbindelserna bör upptagas ett stadgande av innehåll, att betodlare skall vara pliktig att, sedan leveransen av sockerbetor för året avslutats, för betarbetare, som så önskar, förete skriftlig, av svenska sockerfabriksaktiebolaget lämnad uppgift å odlarens medelskörd av sockerbetor under året. Vid överläggningarna med bolaget har detta förklarat sig berett att tillhandahålla odlarna dylika uppgifter.

Beträffande förbindelsernas närmare utformning hänvisas till vid statsrådsprotokollet fogade *bilaga a*. Tidigare i samband med avlåtande av proposition till riksdagen i förevarande ämne gjorda uttalanden rörande förbindelsernas tillämpning och innebörd äga naturligtvis alltjämt giltighet.

Från betodlarnas sida har gjorts gällande, att de, därest betarbetarnas löner på angivet sätt höjdes, borde erhålla kompensation i form av ökat betpris. Tillika har framhållits den kostnadsökning, som orsakats odlarna genom lantarbetarna i annat sammanhang tillförsäkrad förbättring i lönevillkoren ävensom de stegrade utgifter, som jordbruket kunde få vidkännas vid

en eventuell skärpning av lantarbetstidslagen. Då dessa synpunkter ansetts böra beaktas, har enligt överenskommelsen med svenska sockerfabriksaktiebolaget betpriset för nästa kontraktsår bestämts sålunda, att grundpriset för 100 kilogram sockerbeter med 16 procent sockerhalt skall utgöra 2 kronor 55 öre i stället för såsom nu 2 kronor 25 öre, varemot nuvarande särskilda tillägg av 12 öre icke vidare skall utgå. Dessa villkor hava även från odlarnas sida godtagits.

Såsom ersättning för det högre betpriset har bolaget betingat sig rätt att tillämpa ett lägsta priskurantpris för kilogram krossmelis av 32 öre i stället för de i nu gällande kontrakt stadgade minimipriserna av 31 respektive 30 öre. Då bolaget såsom en förutsättning för sitt samtycke till överenskommelsen uppställt det villkoret, att prishöjningen finge tillämpas redan från och med den 28 januari 1937, och då ett medgivande härtill funnits skäligt dels med hänsyn till den bolaget orsakade kostnadsökningen vid inköp av sockerbeter dels ock för undvikande av spekulation, har Kungl. Maj:t den 27 i samma månad beslutat i överensstämmelse med bolagets förevarande hemställan, därvid emellertid föreskrivits, att, om riksdagen icke skulle godkänna anordningen, bolaget vore skyldigt att enligt Kungl. Maj:ts bestämmande antingen omedelbart till statsverket inleverera ett belopp, motsvarande den merinkomst, bolaget på grund av förenämnda beslut kunde hava erhållit, eller ock vid försäljning under tiden 1 mars 1937—28 februari 1938 av motsvarande myckenhet krossmelis debitera ett 2 öre lägre pris för kilogram än bolaget eljest skulle hava tillämpat under sagda tid.

Utöver det nu anförda innebär den nya överenskommelsen med svenska sockerfabriksaktiebolaget ej andra olikheter i jämförelse med gällande kontrakt än som följa av bolagets övertagande av mellersta Sveriges sockerfabriksaktiebolag. Sålunda har stadgats, att de grunder, som av sistnämnda bolag tillämpats i fråga om täckningsersättning, vattenhalt i betmassa och bidrag till järnvägsfrakt, i huvudsak alltjämt skola tillämpas vid betleveranser till Lidköpings, Linköpings och Mörbylånga råsockerfabriker. Vidare har svenska sockerfabriksaktiebolaget beträffande kostnaderna för statens sockernämnd, vilka förut bestritts till 41.5 procent av detta bolag och till 8.5 procent av det andra bolaget, åtagit sig att under nästa kontraktsår svara för 50 procent av sagda kostnader.

Enligt nuvarande kontrakt är svenska sockerfabriksaktiebolaget skyldigt att mottaga teckning av en sockerbetsareal om 42,000 hektar. Såsom tidigare nämnts har betarealen i hela landet under 1936 uppgått till 51,368 hektar. Bolaget har vid de nu avslutade förhandlingarna uppgivit sig hava för avsikt att icke minska denna areal utan att tvärtom överväga någon ökning av densamma. Vidare har bolaget förklarat att, därest en sådan ökning ägde rum, bolaget vore berett tillse, att denna särskilt komme sådana mindre jordbruk tillgodo, som med hänsyn till sin belägenhet i förhållande till fabriken och sin jordbeskaffenhet kunde anses lämpade för betodling, därvid skulle eftersträvas, att vederbörande odlares betareal komme att stå i lämpligt förhållande till hans totalareal. Genom denna förklaring från

bolagets sida torde vissa från småbrukarhåll uttalade önskemål om ökad sockerbetsareal bliva tillgodosedda. Bolaget har ytterligare förklarat sig villigt att söka tillse, att principen om uppehållande av lämplig proportion mellan betareal och totalareal vunne tillämpning jämväl vid medgivande av nyteckning i andra fall än de nyss berörda.

Förslag till kontrakt, upprättat i överensslämmelse med vad jag här anför, torde få såsom *bilaga* fogas till statsrådsprotokollet. Svenska sockerfabriksaktiebolaget har förbundet sig att, därest detsamma oförändrat godkännes av statsmakterna och någon invändning från riksdagens sida ej möter mot den av Kungl. Maj:t den 27 januari 1937 medgivna prishöjningen å krossmelis, sluta avtal med staten i enlighet med samma förslag.

De uttalanden, vilka vid behandlingen av förevarande spörsmål 1933 gjordes rörande sockerimportörers inköpsrätt hos sockerbolagen samt rörande utjämning av detaljhandelsmarginalen torde äga avseende jämväl å den nya avtalstiden.

För kontraktets giltighet fordras riksdagens samtycke. Vidare förutsättes, att riksdagen beslutar, att för tiden från och med den 1 mars 1937 till och med den 28 februari 1938 rätt att till riket införa socker icke skall tillkomma annan än staten eller den, åt vilken Kungl. Maj:t överlåter sådan rätt. Meddelande av erforderliga närmare föreskrifter torde ankomma på Kungl. Maj:t. Därvid torde givetvis iakttagas, att importen lämnas fri beträffande de i 1 § andra och tredje styckena av kontraktet avsedda fall samt beträffande i sagda paragrafs fjärde stycke avsedda fall regleras på där angivet sätt.»

Utskottet.

I likhet med departementschefen har utskottet funnit, att den svenska sockerbetsodlingen jämväl under år 1937 är i behov av stöd från statsmakternas sida för att odlingen skall komma att få en med hänsyn till arbetstillgång och folkförsörjning önskvärd omfattning. Den under de senaste åren tillämpade regleringsanordningen, som visat sig ändamålsenlig, synes därför böra givas förlängd giltighet. Från denna utgångspunkt hava, såsom departementschefen framhållit, de förhandlingar förts, vilka resulterat i den nu föreliggande, av svenska sockerfabriksaktiebolaget godkända preliminära överenskommelsen, avseende 1937 års sockerbetsskörd. Vad angår den bolaget såsom ersättning för det högre betpriset betingade rätten att tillämpa ett lägsta priskurantpris för kilogram krossmelis av 32 öre i stället för de i 1936 års kontrakt stadgade minimipriserna av 31 respektive 30 öre må framhållas, att enligt utskottets uppfattning under förhandenvarande förhållanden någon berättigad invändning mot denna höjning av priset icke synes kunna framställas.

Enligt departementschefen uppgick betarealen i hela landet under år 1936 till 51,368 hektar; och bolaget har vid de nu avslutade förhandlingarna uppgivit sig hava för avsikt att icke minska denna areal utan att tvärtom överväga någon ökning av densamma. Vidare har bolaget förklarat att, därest

en sådan ökning ägde rum, bolaget vore berett tillse, att denna särskilt komme sådana mindre jordbruk tillgodo, som med hänsyn till sin belägenhet i förhållande till fabriken och sin jordbeskaffenhet kunde anses lämpade för betodling, därvid skulle eftersträvas, att vederbörande odlares betareal komme att stå i lämpligt förhållande till hans totalareal. Enligt departementschefens uppfattning syntes genom denna förklaring från bolagets sida vissa från småbrukarhåll uttalade önskemål om ökad sockerbetsareal bliva tillgodosedda. Bolaget har ytterligare förklarat sig villigt att söka tillse, att principen om uppehållande av lämplig proportion mellan betareal och totalareal vunne tillämpning jämväl vid medgivande av nyteckning i andra fall än de nyss berörda. Utskottet förutsätter, att dessa förklaringar från bolagets sida avse jämväl de delar av landet, där teckning av betodlingskontrakt förut skett med det i svenska sockerfabriksaktiebolaget numera uppgångna mellersta Sveriges sockerfabriksaktiebolag.

På grund av vad sålunda anförts och då utskottet ej heller i övrigt har något att erinra mot propositionen, får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 79,

1) besluta, att för tiden från och med den 1 mars 1937 till och med den 28 februari 1938 rätt att till riket införa socker (tulltaxenummer 119 och 120) med av Kungl. Maj:t stadgade undantag icke skall tillkomma annan än staten eller den, åt vilken Kungl. Maj:t överlåter sådan rätt;

2) bemyndiga Kungl. Maj:t att utfärda de närmare föreskrifter, som må erfordras för upprätthållande av nu angivna ensamrätt; samt

3) godkänna det såsom bilaga till statsrådsprotokollet i ärendet fogade förslaget till kontrakt mellan staten och svenska sockerfabriksaktiebolaget.

Stockholm den 18 februari 1937.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Anders Bårg, Domö, Viktor Larsson, friherre Lagerfelt, Wahlmark**, *Elof Andersson, Sjödahl, Bengtsson, Ekman* och *Sköldén*, samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Norrköping, *Lövgren, Björklund, Olsson* i Gävle, *Johanson* i Huskvarna, *Ericson* i Boxholm, *Hammarlund, Werner* i Hultsfred, *Hagberg* i Malmö och *Jonsson* i Skedsbygd*.

*) Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

*Bilaga.***Förslag**

till

Kontrakt**mellan svenska staten och svenska sockerfabriksaktiebolaget.**

Mellan svenska staten å ena sidan samt å andra sidan svenska sockerfabriksaktiebolaget, i det följande benämnt bolaget, är följande överenskommelse träffad.

1 §.

Staten tillförsäkrar bolaget för nedan i 8 § omnämnda tid att annan än bolaget ej skall äga laglig rätt att till riket införa socker (tulltaxenummer 119 och 120).

Vad ovan sägs skall icke utgöra hinder för annan att företaga transitering, returfortullning eller uppläggning å tullager eller provianteringsfrilager av nyss omnämnda vara; dock får å provianteringsfrilager upplagd sådan vara endast efter av Kungl. Maj:t för varje särskilt fall meddelat tillstånd disponeras annorledes än till fartygs proviantering i föreskriven ordning.

Vad i första stycket sägs gäller ej heller i avseende å vara, som införes i egentlig gränstrafik eller under sådana förhållanden, att tullfrihet för varan åtnjutes enligt annan bestämmelse i 5 § tulltaxeförordningen än den under s) upptagna eller enligt 6 eller 8 § samma förordning.

I avseende å införsel av socker, om vars inköp i fast räkning avtal träffats före den 2 februari 1932 och varom anmälan senast den 15 mars 1932 blivit gjord hos statens sockernämnd, skola bestämmelserna i 7 § andra stycket av kontraktet den 22 februari 1932 mellan staten och bolaget äga tillämpning.

2 §.

Bolaget förbinder sig att inbjuda till teckning av kontrakt angående sockerbetsodling under år 1937 i enlighet med mellan bolaget och Skånes betodlares centralförening överenskomna grunder samt under iakttagande tillika, att grundpriset för 100 kilogram sockerbetor med 16 procent sockerhalt icke må, med undantag som följer av bestämmelserna i 3 § andra stycket, understiga 2 kronor 55 öre. Vid teckning av betodlingskontrakt, avseende leverans till Lidköpings, Linköpings eller Mörbylånga råsockerfabrik, skola dock i fråga om täckningsersättning, vattenhalt i betmassa och bidrag till järnvägsfrakt gälla i huvudsak de grunder, som tidigare tillämpats av mellersta Sveriges sockerfabriksaktiebolag.

3 §.

Bolaget åtager sig att bestrida 50 procent av kostnaderna för den i 6 § omnämnda nämnden.

Vidare förbinder sig bolaget att ej låta någon betodlare ingå eller övertaga betodlingskontrakt för 1937, innehållande bestämmelse om det i 2 § angivna minimipriset av 2 kronor 55 öre, med mindre betodlaren avlämnar

en vederbörligen underskriven förbindelse, enligt bilagda formulär¹, angående betarbetarlönerna 1937 och bestridande av vissa kostnader. Samtliga sådana underskrivna förbindelser skola av bolaget, på anfordran, överlämnas till den i 6 § omnämnda nämnden.

Vad betodlare enligt § 2 i förberörda förbindelse är skyldig betala skall bolaget innehålla å den odlaren tillkommande betlikviden. Sålunda innehållna belopp har bolaget att, på anfordran, redovisa till nämnden.

4 §.

Vid försäljning av socker är bolaget skyldigt att följa samma grundsatser, som hittills i detta hänseende av bolaget tillämpats för försäljning till leveransdagens pris. Bolaget skall bedriva sin verksamhet på ett lojalt sätt och så att icke annans intresse obehörigen skadas.

5 §.

Bolagets priskurantpris å krossmelis (K 5) skall vara normerande för priskurantpriserna å övriga av bolaget saluförda sockersorter på så sätt, att en ökning eller minskning av priset å K 5 åtföljes av samma ökning eller minskning av priserna å övriga sockersorter. Priset å K 5 bestämmes enligt samma grunder som hittills efter läget å världsmarknaden, varvid dock gäller, att lägre pris för sagda sockersort ej behöver tillämpas än 32 öre per kilogram.

6 §.

Bolagets verksamhet, i vad den beröres av detta kontrakt, skall vara underkastad fortlöpande kontroll av en utav Kungl. Maj:t tillsatt nämnd av tre opartiska och sakkunniga personer (statens sockernämnd).

Av bolaget fattat beslut angående priserna å socker skall ofördröjligen meddelas nämnden. Då denna finner av bolaget tillämpade priser icke stå i överensstämmelse med vad i 5 § sägs, har den att meddela bolaget detta samt, om rättelse ej ernås, själv efter det bolaget beretts tillfälle yttra sig besluta angående priserna å socker. Dyligt av nämnden fattat beslut skall omedelbart lända till efterrättelse. Det åligger bolaget att, vid anfordran, till nämnden lämna de uppgifter, som denna anser erforderliga för kontrollens utövande.

Rörande nämndens verksamhet i övrigt äger Kungl. Maj:t meddela närmare föreskrifter.

7 §.

Bolagets åtagande enligt detta kontrakt gäller under förutsättning, att inga ändringar under avtalstiden vidtagas beträffande gällande tullsätser å raffinerat eller oraffinerat socker eller å melass ävensom att ej under nämnda tid införes accis å socker.

8 §.

Detta kontrakt gäller från och med den 1 mars 1937 till och med den 28 februari 1938.

¹ Se bilaga a.

*Bilaga a.***Förbindelse**

till

statens sockernämnd**angående betarbetarlönerna 1937 och bestridande av vissa på
statens sockernämnd ankommande kostnader.**

§ 1.

Undertecknad, här nedan kallad betodlaren, förbinder sig gent emot statens sockernämnd att vid användning under 1937 av lejd arbetskraft för sockerbeters skötsel eller upptagning — där ej gällande kollektivavtal om dylikt arbete är tillämpligt eller betarbetaren eljest av betodlaren erhåller ersättning enligt de i kollektivavtalet stadgade bestämmelser — iakttaga följande:

1. För *sommarskötseln* skall, därest denna omfattar fyra arbetsmoment (hackning, gallring och ytterligare två hackningar), betalas ett ackord av minst 65 kronor per tunnland. — För *upptagningen* skall ackordet vara minst 68 kronor per tunnland. Härutöver skall för upptagningen betalas ett kvantitetstillägg av 6 öre per 400 sträckfamnar för varje 1,000-tal kilogram per hektar (cirka 500 kilogram per tunnland), varmed skörden å egendomen överstiger 280 deciton betor per hektar. — *Helackordet* skall alltså vara minst 133 kronor per tunnland jämte kvantitetstillägg i förekommande fall. — *Bortfaller den första av ovannämnda hackningar*, minskas ackordet för sommarskötseln liksom helackordet med 5 kronor per tunnland. *Bortfaller den sista hackningen*, minskas samma ackord med 11 kronor per tunnland. (Se noten här nedan.)¹

2. Kvantitetstillägg utbetalas senast två veckor efter kampanjens slut vid vederbörande fabrik. Därest arbetare genom styrkt sjukdom eller annan mellankommande orsak är förhindrad att slutföra åtaget arbete om minst 6,400 sträckfamnar och för detsamma slutförande ställer annan arbetare i sitt ställe, skall kvantitetstillägg utgå till respektive arbetare i proportion till utfört arbete.

Betodlaren förbinder sig, att, sedan leveransen av sockerbeter för året avslutats, för betarbetare, som så påfordrar, förete skriftlig, av svenska sockerfabriksaktiebolaget tillhandahållen uppgift å sin medelskörd av sockerbeter under året.

3. Erhåller betarbetaren icke ersättning enligt bestämmelserna i mom. 1 och 2, är betodlaren pliktig att, där han ej inom viss av statens sockernämnd förelagd tid styrker sig hava till betarbetaren betalat vad som felas, efter anmodan av nämnden, utgiva ett belopp, motsvarande den felande ersättningen jämte 5 procent årlig ränta därå, att av nämnden disponeras enligt av Kungl. Maj:t meddelade föreskrifter.

§ 2.

Tillika förbinder sig betodlaren att till täckande av kostnader, som statens sockernämnd har att bestrida, till nämnden erlägga en avgift av intill 2 kronor 50 öre för varje uppmätt hektar av odlarens sockerbetsodling 1937.

Avgiften, vilkens närmare belopp fastställs av Kungl. Maj:t, må på nämndens begäran innehållas å betodlaren tillkommande betlikvid. För del av hektar reduceras avgiften i proportion till arealen.

§ 3.

Twister om tolkningen och tillämpningen av denna förbindelse — däri inbegripet avgörande, huruvida och i vad mån ersättningsskyldighet enligt § 1 mom. 3 föreligger — skola avgöras enligt gällande lag om skiljemän, med iakttagande att skiljemännen skola vara tre, varav en utses av styrelsen för Skånes betodlares centralförening och en av styrelsen för svenska lantarbetares förbundet samt den tredje (ordföranden) av Kungl. Maj:t.

¹ I följande fall må § 1 mom. 1 i stället hava nedan angivna lydelse, nämligen beträffande

betodlare *utanför Skåne*, som tecknar betodlingskontrakt med *råsockerfabrik i Skåne eller Blekinge*:

»För *sommarskötseln* skall, därest denna omfattar fyra arbetsmoment (hackning, gallring och ytterligare två hackningar), betalas ett ackord av minst 61 kronor per tunnland. — För *upptagningen* skall ackordet vara minst 62 kronor för tunnland. Härutöver skall för upptagningen betalas ett kvantitetstillägg av 4 öre per 400 sträckfamnar för varje 1,000-tal kilogram per hektar (cirka 500 kilogram per tunnland), varmed skörden å egendomen överstiger 250 deciton betor per hektar. — *Helackordet* skall alltså vara minst 123 kronor per tunnland jämte kvantitetstillägg i förekommande fall. — *Bortfaller den första av ovannämnda hackningar*, minskas ackordet för sommarskötseln liksom helackordet med 5 kronor per tunnland. *Bortfaller den sista hackningen*, minskas samma ackord med 9 kronor per tunnland.»

betodlare, som tecknar betodlingskontrakt med *Roma råsockerfabrik* eller med *Mörbylånga råsockerfabrik*:

»För *sommarskötseln* skall, därest denna omfattar fyra arbetsmoment (hackning, gallring och ytterligare två hackningar), betalas ett ackord av minst 63 kronor per tunnland. — För *upptagningen* skall ackordet vara minst 58 kronor per tunnland. Härutöver skall för upptagningen betalas ett kvantitetstillägg av 4 öre per 400 sträckfamnar för varje 1,000-tal kilogram per hektar (cirka 500 kilogram per tunnland), varmed skörden å egendomen överstiger 250 deciton betor per hektar. — *Helackordet* skall alltså vara minst 121 kronor per tunnland jämte kvantitetstillägg i förekommande fall. — *Bortfaller den första av ovannämnda hackningar*, minskas ackordet för sommarskötseln liksom helackordet med 5 kronor per tunnland. *Bortfaller den sista hackningen*, minskas samma ackord med 10 kronor per tunnland.»